

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9773/2022
01.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Димитријевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Основни суд у Јагодини, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж 837/22 од 05.05.2022. године, у седници одржаној 01.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж 837/22 од 05.05.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гж 837/22 од 05.05.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Јагодини П 3394/21 од 31.12.2021. године, ставом првим изреке, утврђено је повлачење тужбе у овом предмету. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка плати износ од 9.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Јагодини Гж 837/22 од 05.05.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу другом изреке првостепеног решења.

Против другостепене одлуке, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује, као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом тужиоца се напада одлука о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно и представља

чињенично питање сваког конкретног спора. Поред тога, нема потребе за одлучивањем о ревизији, ради уједначавања судске праксе поводом одлуке суда о висини трошкова поступка, имајући у виду да судови о трошковима одлучују у сваком конкретном случају, ценећи одредбе Закона о парничном поступку којима је регулисано одлучивање о захтевима странака за накнаду трошкова.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 420. у вези са чланом 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Закон о парничном поступку у члану 28. прописује да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија тужиоца изјављена против ове врсте одлуке, која представља споредно тражење није дозвољена.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић